

Enhedslisten er blevet enige om, så er vi ikke så begejstrede.

Derfor skal jeg på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ser løsningen af nationale så vel som globale miljøproblemer i snæver sammenhæng med etablering af arbejdspladser både for mennesker med kort og lang uddannelse.

- Derfor opfordrer Folketinget regeringen til
- at fremlægge en plan for omlægning af den danske energiproduktion, sådan at den kan baseres udelukkende på vedvarende energikilder i løbet af 30 år, herunder en plan for investeringer i vind-, sol- og bølgekraft så vel i forskning og udvikling som i egentlig etablering af energiproduktion samt i omfattende energibesparelser, og
 - at tage udgangspunkt i løsning af globale miljøproblemer ved tilrettelæggelsen af fremtidige indsats, bl.a. ved at fokusere på strategier, der kan nedbringe behovet for transport og forbruget af ressourcer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Det er altså sådan et forsøg på fra vores side at være en anelse mere konkret end det, der ligger i det forslag til vedtagelse, som de øvrige partier i Folketinget har fremsat.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så vil jeg give ordet til miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes, der har været mange interessante bud, og jeg synes, at hele debatten også har været holdt i sådan en meget konstruktiv tone og måske ikke mindst i en fremadrettet tone, i sådan en vilje til nu at se frem, og det er jo interessant i forhold til den danske handlingsplan for miljøteknologi og den kommende redegørelse til Folketinget, som jo bl.a. vil være resultatet af den vedtagelse, der kommer til afstemning.

Hr. Steen Gade var inde på i sit første indlæg som forespørger, at det var sådan lidt underligt, at der ikke var lidt mere i besvarelsene fra de to

ministre, der handlede om det store globale overblik.

Der må man jo sige, at når vi hver har 7½ minut og en temmelig, kan man vel godt sige, sådan bredt formuleret forespørgsel med ganske mange elementer, så må man jo også ligesom acceptere, at så er der grænser for, hvor dybtgående analyser af den globale tilstand, vi er i stand til at komme med.

For mig at se er hele den diskussion om Lissabon og om miljøteknologi netop knyttet til et meget stort globalt problem, klimaproblematikken, som så igen hænger sammen med en række andre globale problemer. Men det er jo netop baggrunden for, at det er så vigtigt, at miljøteknologien er fokuseret i forbindelse med Lissabon, for det er de politiske krav, som ligger i klimapolitikken – og som jo gerne skulle komme til at omfatte endnu flere efter 2012, og det udfoldes der jo store bestræbelser på – der skal skabe et incitament til omstilling. Det er jo ikke en øvelse bare for sjov, det er jo ikke en øvelse bare ud i det blå. Meningen med det hele er jo at skabe et incitament for, at vi får omstillet vores systemer, og det er jo der, der præcis skal være en balance mellem de politiske målsætninger, den efterspørgsel, det så afføder, markedet og de egentlige løsninger, hvor det, der ikke mindst er vores opgave som politikere, jo er hele forsknings- og udviklingsdelen.

Kl. 19.50

Hr. Steen Gade var inde på, om ikke man kunne lave et inspirationskatalog med gode eksempler, og der tror jeg, at det vil være hr. Steen Gade bekendt, at det har Miljøstyrelsen jo allerede gjort de første erfaringer med. Man kan sige, at en del af baggrunden for min fortsatte dialog med virksomhederne jo netop er for til stadighed at have endnu bedre overblik og have gode eksempler, som vi så at sige kan sætte på den fælles inspirationsliste.

Jeg vil godt sige en enkelt ting til fru Pernille Blach Hansen, som igen gjorde en del ud af det her med øststøtten. Der må jeg sige, at faktum er, at vi under klimapolitikken i dag har en række dybt fornuftige miljøprojekter i bl.a. de tidligere østeuropæiske lande. Vi har sat en række ting i gang, Bulgarien har jeg nævnt nogle gange, Estland, og man kunne nævne en lang række eksempler på meget, meget fornuftige miljøtiltag.

En af de sådan mere fundamentale forskelle mellem det, fru Pernille Blach Hansen gør sig til talsmand for, og det, regeringen gør sig til tals-